

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونگه ولت
نویسنده: علی الدیلمی
فرستنده: نسترن نصرتی
۰۶ مارچ ۲۰۲۳

افریقائی ها به عنوان گوشت دم توپ

عملیات ملل متحد در قاره آفریقا: آیا ملیت نقشی در تصمیم گیری برای استقرار سربازان حافظ صلح دارد؟

Foto: Xinhua/Imago

در یک انفجار بمب در مالی در اواخر فبروری، سه صلحبان ملل متحد از سنیگال کشته و پنج سنیگالی دیگر بشدت زخمی شدند.

کاروان تدارکاتی آنها در حال حرکت به سمت پایگاه ملل متحد در Sévaré در قلب کشور جنگ زده که قربانی عملیات تروریستی نیز هست بود که گرفتار یک تله انفجاری در کنار جاده شد.

آنتونیو گوترش، دبیرکل ملل متحد "عمیق ترین تسلیت" خود را ابراز کرد. هنگام خواندن اخبار تمامی عملیات های مختلف حافظان صلح ملل متحد، یک چیز به چشم می خورد: اکثریت قریب به اتفاق سربازان قربانی شده در عملیات ملل متحد افریقائی الاصل هستند.

در آغاز فبروری، یک افریقائی جنوبی در جمهوری دموکراتیک کنگو، و سال گذشته هفت مصری در مالی کشته شدند. در آنچه گوترش آن را "بدترین حمله" به سربازان ملل متحد در تاریخ اخیر می نامد، ۱۵ سرباز تانزانیائی در دسمبر ۲۰۱۷ در کنگو کشته و ۵۳ نفر دیگر زخمی شدند.

فقط یک سرباز ایرلندی ملل متحد در اواخر سال گذشته در لبنان جان باخت و خلاف تمام سربازان ناشناس افریقائی، عکس و نام جوان ۲۴ ساله ای از نیوتاون کانینگهام در شمال ایرلند را منتشر شد و مراسم تشییع جنازه رسمی دولتی به او اختصاص داده شد.

او اولین ایرلندی بود که از سال ۱۹۹۹ در عملیات حافظ صلح کشته شد، اگرچه ایرلند به طور سنتی یکی از کشورهای اصلی اعزام کننده سربازان برای مأموریت های "کلاه آبی"ها است.

این شبهه تلخ ایجاد می شود که ملیت سربازان می تواند نقش مهمی در تصمیم گیری در مورد این که چه کسی و در چه زمانی به کدام عملیات خاص اعزام می شود نقش ایفاء کند - و به همین علت هم جان سربازان افریقائی همیشه در خطر است.

برای بررسی این شبهه، ما به آمار ملل متحد در مورد کشورهای اعزام کننده چهار هیأت ملل متحد که در حال حاضر دارای بزرگترین گروه ها هستند (جمهوری افریقای مرکزی، مالی، جمهوری دموکراتیک کنگو، سودان جنوبی) نگاهی انداختیم و آنها را با آمار مربوط به ملیت کشته شدگان مقایسه کردیم.

و برای هر چهار مأموریت فوق، نتایج به یک جهت اشاره دارد: نسبت سربازان "کلاه آبی" از کشورهای افریقائی در میان کشته شدگان همیشه به طور قابل توجهی بیشتر از نسبت آنها در نیروهای نظامی است. به عنوان مثال، در مأموریت UNMISS در سودان جنوبی، کشورهای افریقائی ۳۷ درصد از نیروهای نظامی را تشکیل می دهند، اما ۵۶ درصد از کشته شدگان از این کشورها هستند.

این نسبت در مورد مأموریت Monusco در جمهوری دموکراتیک کنگو بسیار شدید است. در اینجا، سربازان افریقائی تنها یک سوم از این گروه را تشکیل می دهند، اما دو سوم از کشته شدگان از این قاره هستند. وقتی از دولت المان فدرال در مورد این اختلاف سؤال می شود، از نتیجه گیری سیاسی از این یافته ها سرباز می زنند.

در پاسخ به سؤال من، وزیر امور خارجه پارلمانی در وزارت دفاع، مولر (SPD)، بسادگی توضیح داد که "مسئولیت مسائل عملیاتی" با دبیرخانه ملل متحد در نیویارک است. "دولت المان فدرال هیچ آماری و سندی در این مورد ندارد".

دفتر مسؤول ملل متحد هیچ پاسخی به درخواست های متعدد برای اظهار نظر در این باره ارائه نمی کند.

گمانه زنی در مورد نیت این تصمیم گیری ها بی معنی است، اما این واقعیت که ظاهراً عمدتاً این سربازان افریقائی هستند که به خطرناک ترین مأموریت ها فرستاده می شوند، هولناک است.